

Een verhaal

Amerika raakt stilaan voorbij de

De toeristische diensten van de zuidelijke staten van Amerika draaien op volle toeren want het is 150 jaar geleden dat de Burgeroorlog uitbrak. Vier jaar lang zijn er tal van evenementen in Tennessee, Alabama, Georgia en andere staten die de veldslagen tussen Noord en Zuid herdenken. Zo ook in Chattanooga, Tennessee waar majoor-generaal Ulysses S. Grant de historische slag om Lookout Mountain won. Er worden tal van Civil War Trails (toeristische routes) ontplooid, er staan 175 bordjes verspreid in Tennessee. Maar onze aandacht werd in Chattanooga getrokken door een trail die zich 23 jaar voor de burgeroorlog afspeelde, de Trail of Tears, het pad der tranen. Of hoe het indianenvolk –meer bepaald de Cherokee- in 1838 door de Amerikaanse overheid van Tennessee gedeporteerd werd naar Oklahoma, vierduizend kilometer verder. Duizenden families moesten dit te voet doen. In de winter. Een voetnoot in de Amerikaanse geschiedenis waar tot op vandaag de schaamte overheerst...

Wie geen risico's neemt, zal nooit weten waar de grens ligt. Als Columbus net als zijn tijdgenoten bang was geweest om met de Sancta Maria van de wereld te vallen, had hij Amerika niet ontdekt, lees ik deze week in het magazine TOM. De ontdekking van Amerika is eerder een verhaal van hebzucht, dan van heroïek. Het was deze heroïsche trip die meteen het einde inluidde van de native americans, met de Trail of Tears als tragisch dieptepunt. De indiaanse bevolking was eigenlijk van de eerste ontmoeting een vogel voor de kat. "De Europese kolonisten brachten niet alleen varkens en paarden mee, ook ziektes als griep en pokken introduceerden ze in Amerika," licht historicus Derryl Black toe. "De indianen hadden geen natuurlijke immuniteit tegen deze ziektes en in één eeuw tijd –zowat midden de zeventiende eeuw- was negentig procent van de indianenbevolking uitgeroeid". De natuur is hard, maar de mens deed er nog een schepje bovenop. De kolonisten waren verblind door de enorme vlaktes die ze in Amerika aantroffen. Voor de indianen was dit natuur, voor de kolonisten landbouwgrond die zo snel mogelijk geëxploiteerd moest worden. Want Europa had grote honger. Ook de huiden van herten en bevers waren enorm geliefd bij de Europeanen. De kolonisten

Cherokee Removal Memorial Park/Blythe Ferry. Hier verzamelden 10.000 Cherokee voor hun Trail of Tears.

Mike Crow trekt het land rond om het verhaal van zijn volk de Cherokee te vertellen en te tonen. Hier zien we hem in actie bij een Cherokee-dans op het 'Annual Fall Festival' in het Sequoyah Birthplace Museum.

startten een handelje met de autochtonen: huiden tegen geweren, alcohol, gereedschap en klederen. Voor ze er erg in hadden, zaten de indianen in diepe schulden want ze konden niet genoeg huiden leveren. Wat ze wel hadden, was grond. Verkopen was geen optie want voor Cherokee is grond niet te koop. Grond is van iedereen, waar je geboren bent, is jouw grond. Dus werden verdragen opgesteld met de kolonisten. "Maar de geschiedenis was er eentje van verdragen die verbroken werden door de kolonisten," gaat dr. Black verder. "De instroom van nieuwe kolonisten en de militaire macht die ze ontplooiden, waren zo groot dat het evenwicht tussen beide volkeren zoek was." Langaam maar zeker verloren de indianen grote stukken grond. Maar ook dat ging niet snel genoeg. Uiteindelijk werd in 1830 de Indian Removal Act getekend, een document dat deportatie officieel maakte.

John Ross, een Cherokee met Schotse roots, weigerde de act te erkennen. Als je moeder Cherokee is, dan ben jij Cherokee. Ross schopte het zelfs tot stamhoofd van de Cherokee, die een natie op zich was. Zoals België een natie is. Maar zijn weigering mocht niet baten. Bepaalde Cherokee zagen wel heil in een vreedzame verhuis en tekenden het verdrag. Later werden deze Cherokee vermoord, de zogenaamde bloedvete. Er stond namelijk maar één prijs op het handelen van Cherokee-grond: de doodstraf.

17.000 Cherokee uit Tennessee, Alabama en Georgia –en zowat 2000 zwarte slaven (jawel, ook indianen hadden slaven), moesten verhuizen naar een indianenreservaat in Okla-

van hebzucht

schaamte van Cherokee-deportatie

homa, 4000 kilometer verderop. Van TGV's was er in 1836 nog geen sprake. Het was te voet, te paard of met de boot. De indianen kregen twee jaar de tijd om hun gebied te verlaten. Sommigen vertrokken meteen, maar 80 procent bleef op hun geboortegrond wonen. In 1838 werden ze manu militari uit hun huizen gezet en naar concentratiekampen gebracht. Velen stierven van ontbering en ziektes in de kampen zelf. Hun namen vind je niet in de archieven, hun aantallen wel... aan de hand van de boekhouding van de kampen waar het aantal doodskisten bijgehouden werd.

Van daaruit ging het richting vertrekpunt op Ross's Landing (Chattanooga, Tennessee) en Gunter's Landing (Guntersville, Alabama) bij de Tennessee River, en bij de Cherokee Agency bij de rivier de Hiwassee

(Calhoun, Tennessee). Op de drie routes van de Trail of Tears zelf vielen 4000 doden. Met die geschiedenis leren ze leven in het zuid-oosten van Tennessee.

SCHAAMTE

Het verhaal dat de huidige executives voor toerisme, de marketing directors en anderen ons vertellen, is er een van schaamte. "Het heeft ons al die jaren gekost om de schaamte te overwinnen," meent Melissa Woody van het Convention & Visitors Bureau van Cleveland Tennessee als we haar

vragen waarom het zolang duurde voor er werk werd gemaakt van toeristische initiatieven rond deze historische gebeurtenis. Maar ook de crisis speelt een cruciale rol. Neem nu Charleston, een onooglijk dorpie

vlakbij Chattanooga. Hier leven 700 zielen. In de jongste twaalf maanden gingen zeven van de weinige bedrijven die het dorp telt over kop. Het is aan marketeer Melissa om wat leven in de brouwerij te brengen. Haar oog viel op het historisch erfgoed van het dorp, het verhaal van de Trail of Tears. Hier was het hoofdkwartier gevestigd waar de tragische tocht naar Oklahoma voorbereid werd. Van hieruit gaf generaal Winfield Scott zijn bevelen. Die geschiedenis moet nu toeristen lokken en de regio nieuw leven inblazen. Melissa Woody organiseerde 'Historical meetings' in Charleston waar er eerst weinig enthousiasme te bespeuren viel. "Veel inwoners zijn er niet bepaald trots op dat we onze grond hebben door de indianen weg te jagen," licht Woody toe. "Maar intussen tel ik maandelijks

toch wel tachtig geïnteresseerden per meeting." De opportuniteiten zijn dan ook niet min. Er staan wandel- en fietsroutes op stapel, watertoerisme is ook al mogelijk, de natuur in de regio is fantastisch en af en toe vind je een al te gek bord langs de weg (zie inzet). De andere kant van Amerika zeg maar. En om die te ontdekken, neem je best je tijd want het verleden van de Cherokee leest als een roman.

(Lieven Mathys/
foto TourismTennessee/mlt)

Historicus Jim Ogden geeft een woordje uitleg bij de Moccasin Bend, genoemd naar de vreemde bocht die de Tennessee River neemt in Chattanooga. Ooit was dit Cherokee-land.

Live The Cherokee Life

TRAIL OF TEARS

The Passage

Trappenmonument ter herdenking van de Trail of Tears in hartje Chattanooga.

Moccasin Bend Archeological District

Het verhaal van Lookout Mountain en de Cherokee-geschiedenis van deze regio kan je verteld krijgen door een gids.

Sequoyah Birthplace Museum

Dit museum brengt hulde aan Sequoyah, die het Cherokee-alfabet ontwierp. Op deze site kan je tijdens het 'Annual Fall Festival' proeven van native american food, kunst en ambacht van de Cherokee en vinden er re-enacting, demonstraties en muziek plaats van en door Cherokee-indianen. Hier beleef je hoe de Cherokee leefden.

www.sequoyahmuseum.org

Cherokee Removal Memorial Park/Blythe Ferry

Op deze plaats verzamelden 10.000 Cherokee om te vertrekken op de Trail of Tears. Nu vind je er een museum, een memorial wall en een immense steen waarin de routes van de Trail of Tears gegraveerd staan.

www.cherokeeremoval.org

Red Clay State Park

Red Clay was de laatste hoofdstad van de Cherokee Natie waar de raad samenkwam (1832-1838).

www.state.tn.us/environment/parks/RedClay

Fort Loudoun

Dit was de eerste Britse legerpost (1756) in de Appalachian Mountains. Cherokee vielen echter het fort aan, vermoordden alle soldaten (op één na) en brandden het plat. In de jaren '70 van de vorige eeuw werd een replica gebouwd. Nu vinden er re-enactings plaats waar je het leven van de 18de eeuw kan beleven.

<http://fortloudoun.com>

CHATTANOOGA

Delta Queen Hotel

Een fantastische stoomboot die ooit de Mississippi trostseerde met een rad van 3600 ton. Nu ligt dit stukje geschiedenis aangemeerd aan de oever in Chattanooga. In dit hotel verbleve, o.a. Koningin Elisabeth en president Jimmy Carter.

www.deltaqueenhotel.com

Rudy Falls

Een fantastisch ondergronds natuurspektakel : een waterval van 44 meter hoog.

Tennessee Aquarium

Een spectaculair aquarium gespreid over verschillende gebouwen en verdiepingen. Een must!

www.chattanooga.com/attractions

Alle info over reizen naar Tennessee : www.tnvacation.com